

“Συναισθήματα χαράς και λύπης μαζί, χαρμολύπη”

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Παροναξίας](#)

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΡΟΝΑΞΙΑΣ κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ επί του ερχομού του νέου έτους 2020, όπου, καθώς αναφέρει:

“Τά συναισθήματα όμως είπαμε ότι είναι ανάμεικτα: συναισθήματα χαράς και λύπης μαζί, χαρμολύπη κατά την έκκλησιαστική μας όρολογία. Η χαρά προέρχεται από τό γεγονόςός ότι άξιωθήκαμε νά ζήσουμε ένα ακόμη έτος, μέ όλες τίς ευχάριστες ή δυσάρεστες στιγμές του. Άλλά και από την προσδοκία και έλπίδα ότι τό νέο έτος θά είναι καλό ή τουλάχιστον καλύτερο από τό προηγούμενο, χωρίς στενοχώριες, θλίψεις, πόνο, άρρώστεια ή άνέχεια. Αύτή δέ ή προσδοκία έπιτείνεται μέ ένα τρόπο πανηγυρικό από την περιέουσα άτμόσφαιρα όχι μόνο στό στενό περιβάλλον μας ή τό ευρύτερο του τόπου μας αλλά σέ όλο τόν πλανήτη, σέ όλα τά μήκη και τά πλάτη τής γής, πολλές φορές μέ ένα τρόπο ξέφρενο

καί ὑπερβολικό πού δημιουργεῖ συνήθως ἕνα κλίμα ψευδαισθήσεων ἀπὸ τὴν ἀφελῆ προσπάθεια νὰ «ξορκισθεῖ τό κακό»”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ:

Ἀδελφοί μου,

Κάθε φορά πού βρισκόμαστε στό κατώφλι ἑνὸς νέου ἔτους, πατώντας δηλαδή μέ τό ἕνα πόδι στον παλιό τόν χρόνο καί μέ τό ἄλλο στό νέο, ἀνάμεικτα συναισθήματα κυριαρχοῦν στις καρδιές μας. Τά πεπραγμένα τοῦ χρόνου πού πέρασε συνήθως μᾶς δημιουργοῦν περίσκεψη καί κατήφεια. Συχνά ἕνας ἐσωτερικός ἔλεγχος καί μιά αἴσθηση αὐτοκριτικῆς ξεπηδάει αὐθόρμητα μέσα ἀπὸ τὴν ψυχὴ μας καί σάν κινηματογραφικὴ ταινία ἐπαναφέρει μέ ταχύτητα στὴν μνήμη μας πράξεις καί γεγονότα πού σφράγισαν τό ἔτος πού πέρασε. Ἐντονα, σχεδόν ἀνεξίτηλα, ἀποτυπωμένη ἢ σφραγίδα τῶν θλιβερῶν ἢ ἔστω δυσάρεστων γεγονότων πού μᾶς δημιούργησαν πόνο καί θλίψη ἀπὸ τὴν ἐνδεχόμενη ἀπώλεια ἑνὸς ἀγαπημένου (συγγενικοῦ ἢ φιλικοῦ) προσώπου ἢ ἀπὸ τὴν δοκιμασία λόγῳ κάποιου σοβαροῦ προβλήματος ὑγείας ἢ οἰκονομικῆς δυσκολίας ἢ καί κάποιας κατηγορίας ἢ συκοφαντίας.

Δέν εἶναι λίγες ἐπίσης οἱ φορές (καί αὐτό εἶναι καλό καί παρήγορο) πού μελαγχολικά καί μέ μεταμέλεια ξαναζοῦμε νοερά ἄσχημες καί ἀπαράδεκτες δικές μας πράξεις ἢ συμπεριφορές μέ τίς ὁποῖες στενοχωρήσαμε τόν Θεό ἀλλά καί τούς συνανθρώπους μας, βλάπτοντας πρώτιστα τόν ἴδιο τόν ἑαυτό μας. Παράλληλα πιὸ χαλαρά ἀποτυπωμένη ἢ σχεδόν σβησμένη πολλές φορές ἢ σφραγίδα τῶν εὐχάριστων καί χαρούμενων γεγονότων πού συνέβησαν στὴν προσωπική, οἰκογενειακὴ ἢ ἐπαγγελματικὴ ζωὴ μας.

Κοντά σ’ αὐτά ἰδιαίτερα γιὰ τούς μεγαλύτερους ἡλικιακὰ ἀνθρώπους ἡ αἴσθηση καί συνειδητοποίηση ὅτι ἀκόμη ἕνας χρόνος ἔρχεται νὰ ἐπιβαρύνει τά χρόνια τῆς ζωῆς μας καί νὰ προστεθεῖ στὴν ἤδη ὥριμη ἢ μεγάλη ἡλικία μας, μέ ὅ,τι ἀρνητικό συνεπάγεται ἡ πραγματικότητα αὐτή.

Τά συναισθήματα ὅμως εἶπαμε ὅτι εἶναι ἀνάμεικτα: συναισθήματα χαρᾶς καί λύπης μαζί, χαρμολύπη κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν μας ὀρολογία. Ἡ χαρά προέρχεται ἀπὸ τό γεγονός ὅτι ἀξιωθήκαμε νὰ ζήσουμε ἕνα ἀκόμη ἔτος, μέ ὅλες τίς εὐχάριστες ἢ δυσάρεστες στιγμές του. Ἀλλά καί ἀπὸ τὴν προσδοκία καί ἐλπίδα ὅτι τό νέο ἔτος θὰ εἶναι καλὸ ἢ τουλάχιστον καλύτερο ἀπὸ τό προηγούμενο, χωρίς στενοχώριες, θλίψεις, πόνο, ἀρρώστεια ἢ ἀνέχεια. Αὐτὴ δέ ἡ προσδοκία ἐπιτείνεται μέ ἕνα τρόπο πανηγυρικό ἀπὸ τὴν περιέουσα ἀτμόσφαιρα ὅχι μόνο στό στενὸ περιβάλλον μας ἢ

τό ευρύτερο του τόπου μας αλλά σέ όλο τόν πλανήτη, σέ όλα τά μήκη καί τά πλάτη τῆς γῆς, πολλές φορές μέ ἕνα τρόπο ξέφρενο καί ὑπερβολικό πού δημιουργεῖ συνήθως ἕνα κλίμα ψευδαισθήσεων ἀπό τήν ἀφελῇ προσπάθεια νά «ξορκισθεῖ τό κακό».

Όλα αὐτά ἀδελφοί μου εἶναι ἀνθρώπινα καί ὡς ἕνα βαθμό δικαιολογημένα, ἀλλά δυστυχῶς ἐν πολλοῖς μᾶς ἀποπροσανατολίζουν ἀπό τήν σκληρή πραγματικότητα. Ἡ καθημερινότητα μας δέν ἀλλάζει ιδιαίτερα, τά προβλήματα παραμένουν ἢ καί ὀξύνονται καί ἡ ἀπογοήτευση τίς περισσότερες φορές πλημμυρίζει τίς καρδιές μας. Ἐδῶ βρίσκεται καί τό βαθύτερο νόημα πού προσλαμβάνει ἡ ἀλλαγὴ κάθε φορά ἑνός ἔτους. Ἐνῶ ἡ καθημερινότητα παραμένει ἡ ἴδια ἢ ἐλάχιστα διαφοροποιεῖται ἡ Ἐκκλησία μᾶς δίνει τήν εὐκαιρία μέσῳ αὐτοῦ τοῦ γεγονότος νά συνειδητοποιήσουμε τήν πραγματικότητα τοῦ ἐσωτερικοῦ μας κόσμου κάνοντας τήν αὐτοκριτική μας καί ἐφαρμόζοντας τό «ἐνδον σκάπτε» (τήν ἐσωτερική δηλαδή προσπάθεια καλλιέργειας καί καθάρσεως) πού μᾶς προτρέπουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες μας.

Ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία μᾶς ἐπισημαίνει ὅτι τόν κόσμο γύρω μας δέν μπορούμε νά τόν ἀλλάξουμε ἢ κι' ἂν μπορούμε αὐτό συμβαίνει σέ ἐλάχιστο βαθμό. Μποροῦμε ὅμως νά πάρουμε κάθε νέα χρονιά τήν γενναία ἀπόφαση νά ἀλλάξουμε ἢ ἔστω νά βελτιώσουμε τόν ἑαυτό μας. Νά μειώσουμε τά πάθη μας, τίς ἀδυναμίες μας, τά ἐλαττώματά μας καί μέ τήν δύναμη καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ νά προχωρήσουμε ἔτσι ὥστε αὐτή ἡ ἐσωτερική μας ἀλλαγὴ νά ἐπηρεάσει καί τό περιβάλλον μας, στενό ἢ ευρύτερο, ἀλλά καί νά μᾶς δώσει μιά ἄλλη διάσταση, ἀξία καί νόημα στήν ἔννοια τοῦ χρόνου στήν ζωή μας.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις ἀπευθύνομαι στήν ἀγάπη σας εὐχόμενος ὁλόψυχα τό νέο ἔτος 2020 νά εἶναι πρωτίστως ἔτος πραγματικῆς καί οὐσιαστικῆς ἀλλαγῆς γιά ὅλους μας ἀλλά καί γιά ὅλο τόν κόσμο. Νά εἶναι ἔτος εὐφρόσυνο, εἰρηνικό καί σωτήριο πού θά μᾶς φέρει ἕνα βῆμα πιό κοντά στόν Γεννηθέντα καί Ἐπιφανέντα Σωτῆρα Χριστό καί τήν αἰώνια Βασιλεία Του.

Κ α λ ή χ ρ ο ν ι á κ α ί ε ὕ λ ο γ η μ é ν η !

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης

Ὁ Ἐπίσκοπός σας

ypograph

† Ο ΠΑΡΟΝΑΞΙΑΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ